

Den främste av skapelser

Innehåll

Inledning

Beskrivning

Hudfärg

Hår

Klädsel

Hygien

Karaktär

Barmhärtighet och generositet

Han stod vid sitt ord

Tal

Skratt

Sätt att sitta

Sömn

Intag av mat och dryck

Profetens relationer

Information om Sändebudet

Inledning

Ditt liv och ditt handlande är ett lysande [exempel]. (Koranen, 68:4)

I Guds Sändebud har ni ett gott föredöme... (Koranen, 33:21)

Guds Sändebud ﷺ har sagt:

Jag lämnar efter mig två ting – Guds Skrift och mitt föredöme – och om ni följer dem kommer ni aldrig på villovägar. (al-Hâkim)

Han (Muhammad ﷺ) har nått de högsta höjderna med sin förfining,
han har lyst upp mörkret med sina insatser,
han har förskönat var och en med sina goda egenskaper,
så skicka vördnadsbetygelser över honom och hans familj.

I människans själva natur ligger att efterlikna. Med början i späda ålder iakttar hon och registrerar vad människor i hennes närhet gör, och lägger sig sedan till med ett valt beteende. Psykologer har i decennier dryftat frågan om varför vi kopierar andra, och oavsett de olika teorier som har lagts fram är det allmänt känt att människan imiterar.

Ofta har vi förebilder. Någon som lever eller har levt ett exemplariskt liv och som vi beundrar och känner att vi kan ta efter blir lätt föremål för beundran. Till följd av sin storslagenhet ger oss en fulländad förebild möjlighet att följa och efterlikna, och också att för egen del skörda något av den storslagenheten.

Om beundran utvecklas till någonting mer än bara respekt och växer till kärlek, får efterföljd i denna storslagna persons fotspår en ny dimension: allt som är förknippat med den älskade blir i sig självt älskat. Varje spår av den som har fångat ett hjärta, dens varje kännetecken och handling, får älskarens ögon att lysa.

Många imiterar sin förebild till den grad att de önskar att deras eget fysiska yttre är som deras förebild. De får sitt hår klippt på ett liknande sätt, förnyar sin garderob för att den ska överensstämma med förebildens, eller lägger till och med stora summor på kosmetisk kirurgi för att få ett liknande ansikte eller yttre.

Frågan är: Vem är vår förebild? Vems liv beundrar vi och vill ta efter? Är det en popstjärna, en idrottsstjärna eller kanske en filmkändis?

Fråga nu dig själv: Varför beundrar vi dem och gör dem till våra förebilder? Är det deras skönhet och prakt? Eller har de utmärkt sig inom sina respektive discipliner? Eller är det så att de har gynnat dig på något sätt och att du känner dig skyldig dem något?

Fråga sedan dig själv: Finns det någon som är långt bättre än vår förebild? Någon vars skönhet vida överträffar vår förebilds, vars tjänster till oss aldrig kan återgäldas, vars insatser ännu idag

kan skönjas och beskådas av över en miljard människor från världens alla hörn och av alla raser och färger.

Gud säger:

I Guds Sändebud har ni ett gott föredöme... (Koranen, 33:21)

Då och då stoltserar vi med att vår sanne förebild är Guds Sändebud ﷺ och vi kanske till och med är ärliga i detta fordrande anspråk, men frågan är hur mycket vi i själva verket vet om honom? De flesta av oss känner till varje detalj om dagens så kallade celebriteter, men är helt okunniga om den store Profetens utseende, fysik, vanor, karaktär och uppträdande, något som sannerligen är talande för vem som egentligen fyller våra hjärtan.

Anas, må Gud vara nöjd med honom, berättar att en beduin vid ett tillfälle frågade Guds Sändebud ﷺ om när Domedagen kommer.

”Vilka förberedelser har du gjort inför den?” frågade Profeten ﷺ.

”Inte så mycket i fråga om innerliga böner och [extra] fastor”, svarade beduinen, ”men jag älskar verkligen Gud och Hans Profet”.

”En människa kommer att vara hos den som han eller hon älskar”, sa Guds Sändebud ﷺ.

Anas, må Gud vara nöjd med honom, tillade: ”Efter att ha fått gåvan islam gladdes inte muslimerna så mycket åt någonting som de gjorde då de hörde dessa ord.” (at-Tirmidhi, ibn Hibban)

Följeslagarna hade goda skäl att glädja sig, men borde inte samma hadith vara skäl till oro för oss? Den syftar ju på vem vi växer upp med, vilket i många fall, tyvärr, är musiker, skådespelare och idrottsstjärnor.

Förevarande text har sammanställts för att ge läsaren en koncis introduktion till Profetens person – vem han var, hur han såg ut och hur han interagerade med andra människor.

Skönhet alstrar skönhet. Vi ber om att det vi har skrivit blir en hjälp för oss att följa de sköna vägar som Guds Älskade följde, och ett stöd för oss att nå frälsning i det Efterkommande livet.

BESKRIVNING

...Och något skönare än du har mitt öga aldrig skådat,
något skönare än du har inte heller någon kvinna någonsin framfött,
du har skapats fri från alla fel och brister,
som om du har skapats precis som du önskade. (Hassân ibn Thâbit)

Nedan följer hadither tagna från olika källor som beskriver Guds Sändebud ﷺ. Med stor detaljrikedom, från allmän fysik till hur ögon och händer såg ut, beskrev Följeslagarna honom.

Barâ' ibn Âzib, må Gud vara nöjd med honom, berättade att Profeten ﷺ var av medellängd, bredaxlad och med håret så långt som till örsnibbarna. Han sa också att ”efter att jag såg Profeten i en röd mantel har jag aldrig sett någonting som liknar hans skönhet och finess”. (al-Bukhâri)

Barâ', må Gud vara nöjd med honom, berättar att Guds Sändebud ﷺ hade det skönaste av ansikten och det skönaste av beteenden. Han var varken för lång eller för kort. (al-Bukhâri)

Anas ibn Mâlik, må Gud vara nöjd med honom, berättar att Guds Sändebud ﷺ varken var ovanligt lång eller särskilt kort; hans hy var varken helt vit eller ovanligt mörk. Hans hår var varken helt rakt eller särskilt lockigt. Gud skänkte honom Profetskap då han var fyrtio år gammal. Efter att ha tagit sig an Profetskapet levde han tio år i Mecka och tio år i Medina. Gud tog hans själ och vid det tillfället fanns inte mer än tjugo vita hårstrån på hans huvud eller i hans skägg. (al-Bukhâri)

Barâ', må Gud vara nöjd med honom, fick frågan: ”Var Profeten ansikte som ett svärd?” Han svarade: ”Nej, det var som månen.”

Då Ali, må Gud vara nöjd med honom, skulle beskriva Profeten ﷺ brukade han säga:

Han var varken ovanligt lång eller kort utan av medellängd. Hans hår var varken särskilt rakt eller lockigt, utan lätt vågigt. Han var inte fet och inte heller var hans ansikte helt runt. Det var dock lätt rundat. Hyn var vit med röd skiftning. Hans ögon (irisar) var de svartaste av alla och hans ögonfransar de längsta. Knä- och armleder var kraftiga och han var bredaxlad. Han hade inte så mycket kroppsbehåring men en tunn sträng löpte på hans bröstkorgs mitt. Hans handflator och fötter var kraftiga. Då han gick lyfte han målmedvetet fötterna som om han var på väg nedför en backe. Då han talade till någon vände han hela kroppen mot den personen. Profetskapets sigill fanns mellan hans skuldror. Han var den siste av alla profeter. Han var den mest generöse och sannfärdige bland människor. Han var den mildaste till humöret och kom från den finaste av familjer. Vem som än såg honom blev med ens förstummad. Och den som träffade honom och lärde känna honom kom att

älska honom. Den som beskrev honom kom att säga: ”Jag har aldrig sett någon som honom, varken före eller efter honom.” (at-Tirmidhi)

Anas, må Gud vara nöjd med honom, berättar att Sändebudet ﷺ hade stora händer och fötter och ett vackert ansikte. Han tillade att ”varken före eller efter honom har jag sett någon som honom”. (al-Bukhâri)

Jâbir ibn Samurah, må Gud vara nöjd med honom, berättade att Guds Sändebud ﷺ hade en bred mun. Hans ögons vithet bröts av röda linjer. Han hade lite kött på hälarna. (Muslim)

UTSEENDE

Sa'ad ibn Jarîr, må Gud vara nöjd med honom, berättade: ”Jag frågade Abu Tufail, må Gud vara nöjd med honom, om han hade träffat Profeten ﷺ. Han svarade: ”Ja! Profeten hade vit, lätt rödaktig, hy och en medelstor kropp.” (Muslim)

Anas ibn Mâlik, må Gud vara nöjd med honom, berättar: ”Guds Sändebud ﷺ var av medellängd, varken särskilt lång eller särskilt kort. Han var mycket stilig med balanserad kroppsbyggnad och hans hår var varken särskilt lockigt eller särskilt rakt [utan lätt vågigt]. Hans hy var ljus.” (at-Tirmidhi)

HÅR

Qatâdah, må Gud vara nöjd med honom, berättar att han frågade Anas, må Gud vara nöjd med honom: ”Hur såg Guds Profets hår ut?” Han svarade: ”Det var varken särskilt rakt eller särskilt lockigt och slutade mellan hans öron och axlar.” (al-Bukhâri)

Anas, må Gud vara nöjd med honom, berättar: ”Profetens hår nådde ner till halva öronen [det slutade ovan örsnibbarna].” (Muslim)

Aisha, må Gud vara nöjd med henne, berättar att Profetens hår nådde ner till mellan örsnibbarna och axlarna. (Abu Dâwûd)

Anas, må Gud vara nöjd med honom, berättar att Profetens hår nådde ner till axlarna. (al-Bukhâri)

Ibn ‘Abbâs, må Gud vara nöjd med honom, berättar: ”Avgudadyrkarna brukade bena håret och Bokens folk [judar och kristna] lämna det hängande fritt. Guds Sändebud ﷺ lät det hänga fritt utan att bena det. Skälet var att han under islams tidiga år föredrog att följa Bokens folk i sådant för vilket inget bud från Gud fanns. Då Gud senare befälde honom att gå emot Bokens folk benade han sitt hår i mitten.” (al-Bukhâri)

Aisha, må Gud vara nöjd med henne, berättar: ”Profeten ﷺ föredrog att börja med höger sida [av allting] – då han kammade sig, då han tvgade sig, då han satte på sig skorna, etc.” (al-Bukhâri)

KLÄDSEL

En mängd hadither beskriver Guds Profets klädsel. Hans kläder var enkla men stilfulla. Den princip han följde i saken handlade om ändamålsenlighet och anspråkslöshet. Han bar det som fanns tillgängligt och brydde sig inte om vilken typ av tyg kläderna var gjorda av eller vilken utformning de hade. Så länge de täckte kroppen och var anständiga hade Profeten ﷺ ingenting emot att bära dem.

Vanligen klädde han sig i en sjal och ett nedre plagg (*izâr*) av grovt tyg (liknande *ibrâm*). Han rapporteras också ha burit kläder av bomull.

Turban

Qutaibah berättar från Jâbir ibn ‘Abdullâh, må Gud vara nöjd med honom, att Guds Sändebud ﷺ kom till Mecka och att han bar en svart turban. (Muslim)

En Följeslagare berättar: ”Det är som om jag ser Profeten ﷺ på pulpeten [*mimbar*] och på hans huvud sitter en svart turban. Änden [*sbamlah*] hängde mellan hans axlar.” (Muslim)

En Följeslagare berättar: ”Jag såg Guds Profet ﷺ i en mörkfärgad turban.” (al-Baihaqi)

Klädsel för överkroppen

Umm Salama, må Gud vara nöjd med henne, berättar: ”Det plagg som Guds Sändebud ﷺ tyckte bäst om var den långa skjortan.” (al-Hâkim)

Barâ' ibn 'Âzib, må Gud vara nöjd med honom, berättar: ”Jag har aldrig sett någon se bättre ut i röd klädsel än Guds Sändebud ﷺ.” (at-Tirmidhi)

Mughîrah ibn Shu'bah, må Gud vara nöjd med honom, berättar: ”Guds Sändebud ﷺ bar en romersk [bysantinsk] *jubbah* [lång skjorta] med smala ärmar.” (at-Tirmidhi)

Anas, må Gud vara nöjd med honom, berättar: ”Det av Guds Sändebuds plagg som han tyckte bäst om var från Jemen.” (al-Bukhâri och Muslim)

Klädsel för underkroppen

Abu Burdah, må Gud vara nöjd med honom, berättar: ”Jag besökte Aisha, må Gud vara nöjd med henne, som visade oss ett grovt tygstycke från Jemen avsett för kroppens nedre del och ett för överkroppen från det som kallas *al-Mulabbadah*.” (Muslim)

Salmah ibn al-Akwâ, må Gud vara nöjd med honom, sa: ”Uthman, må Gud vara nöjd med honom, brukade bära sin nedre klädnad ner till halva skenbenet och sa: ’Så här var min följeslagares [dvs. Guds Sändebud ﷺ] nedre klädnad.’” (at-Tirmidhi)

Vita kläder

Samurah ibn Jundub, må Gud vara nöjd med honom, berättade att Guds Sändebud ﷺ sa: ”Bär vita kläder och svep era döda i dem, ty de är rena och obefläckade.” (al-Hâkim)

Fotbeklädnader av läder

Buraidah, må Gud vara nöjd med honom, berättar: ”Abessiniens kung Negus, må Gud vara nöjd med honom, skickade två enkla svartfärgade fotbeklädnader av läder som gåva till Guds Sändebud ﷺ. Sändebudet ﷺ bar dem, och då han tvagade sig blötte han dem med våta händer.” (Abu Dâwûd)

Sandaler

Anas, må Gud vara nöjd med honom, berättar: ”De sandaler som Profeten ﷺ bar hade två remmar.” (al-Bukhâri)

Sammanfattningsvis bar Guds Sändebud ﷺ det som fanns tillgängligt för honom, oberoende av om det var av bomull eller ull. Han bar skjortor från Jemen, långa dräkter, olika slags tyger, läderfotbeklädnader och sandaler.

HYGIEN

Hudhaifah, må Gud vara nöjd med honom, berättar: ”Profeten ﷺ brukade skölja munnen då han vaknade på morgonen.” (al-Bukhâri)

Ibn ‘Abbâs, må Gud vara nöjd med honom, berättar: ”Guds Sändebud ﷺ använde *sivâk* [tandsticka] så ofta att vi trodde att Gud snart skulle uppenbara en vers om det.” (al-ahâdith al-mukhtârah)

Abu Huraira, må Gud vara nöjd med honom, återger fem ting i fråga om *fitra* (människans natur): ”Omskärkelse, avlägsnande av pubeshår, avlägsnande av hår i armhålan, nagelklippning, och trimning av mustasch.” (al-Bukhâri)

Aisha, må Gud vara nöjd med henne, berättade att Guds Sändebud ﷺ sa: ”Tio saker tillhör *fitra* [människans natur]: att trimma mustaschen, låta skägget växa, använda *sivâk*, dra upp vatten i näsan [för att rengöra den], klippa naglarna, tvätta lederna, plocka håret under armarna, raka pubeshåret, samt göra *istinjâ* [tvätta sig med vatten efter toalettbesök].” Återberättaren sa: ”Jag har glömt den tionde, men det kan ha varit att skölja munnen.” (Muslim)

Nio saker av tio på listan handlar om personlig hygien, och är ett exempel på den vikt som islam lägger vid personlig hygien. Man bör regelbundet trimma mustaschen och raka pubeshåret, och håret under armarna bör plockas en gång varje eller varannan vecka. Det kan lämnas längre tid, men inte längre än fyrtio dagar. Händernas och fötternas naglar bör inte låtas växa långa eftersom smuts då kommer att samlas under dem, utan de bör klippas regelbundet. Profeten ﷺ varnade för försummelse av detta: Anas, må Gud vara nöjd med honom, berättar att Sändebudet ﷺ sa: ”Låt inte fyrtio dagar gå utan att mustaschen trimmas och naglarna klipps.” (Muslim)

Den etikett för personlig renlighet som gäller alla de delar av kroppen som påbjudits av islam tillförsäkrar en fullständig, genomgripande och oöverträffad renhet.

Anas, må Gud vara nöjd med honom, berättar att Guds Sändebud ﷺ regelbundet oljade in håret och tvättade skägget. (al-Baihaqi)

Anas bin Mâlik, må Gud vara nöjd med honom, berättar att Guds Sändebud ﷺ regelbundet oljade in håret, kammade skägget och svepte en bit tyg runt huvudet som till följd av det frekventa bruket av olja blev som en oljares duk. (at-Tirmidhi)

Profeten ﷺ kammade håret och skägget och oljade in båda var och varannan dag. Aisha, må Gud vara nöjd med henne, berättar att hon då hon kammade Profetens hår benade det i mitten. (at-Tirmidhi)

Kajal/kohl (collyrium eller antimonsulfid)

Ibn ‘Abbâs, må Gud vara nöjd med honom, berättar att Guds Sändebud ﷺ sa: ”Använd kohl av *ithmid* [antimonsulfid] till ögonen, ty det stärker synen och främjar ögonfransarnas tillväxt.” (at-Tirmidhi)

Han brukade också säga: ”Profeten ﷺ hade en liten behållare med kohl från vilken han lade på kohl på varje öga tre gånger varje kväll.” (at-Tirmidhi)

KARAKTÄR

Guds älskades högsinnade person framträder som exceptionell, värnadsbjudande och mäktig i alla egenskaper, vanor och sätt att bete sig. Han var en kärleksfull make, far, vän och ledare. Det var sublimiteten i hans karaktär som vann hans bittraste fienders hjärtan och sinnen. Till exempel antog Meckas beryktade Abu Sufyân, må Gud vara nöjd med honom, och Khâlid ibn Walid, må Gud vara nöjd med honom, islam efter att helt enkelt ha överväldigats av Profetens karaktär. Thumâma, må Gud vara nöjd med honom, var tagen i förvar av muslimer och tvingades inte att underkasta sig tron av någonting annat än Profetens och hans Följeslagares magnifika karaktärer. Också innan islams framkomst var Profeten ﷺ omtalad för sin skrupulösa hederlighet; han var känd som *al-Amîn* (den pålitlige) och *as-Sâdiq* (den sannfärdige).

Det är inte bara den muslimska umman som har lovprisat och erkänt den muslimske siste Profetens storhet, utan också sådana som den indiske frihetskämpen Mahatma Gandhi och den vida beryktade författaren George Bernard Shaw har vittnat om storslagenheten i Profetens karaktär och uppförande.

Jag ville veta det bästa hos en som idag har oinskränkt makt över miljoner människors hjärtan... jag blev mer än övertygad om att det inte var svärdet som på den tiden gjorde att islam tog plats i tillvaron. Det var den stränga enkelhet, den totala självutplåning som präglade Profeten, den samvetsgranna respekten för sina utfästelser, hans intensiva hängivenhet för sina vänner och efterföljare, hans oräddhet, hans mod, hans absoluta förtröstan på Gud och tro på sitt eget uppdrag. Dessa och inte svärdet bar allting framför sig och besegrade varje hinder. (Mahatma Gandhi i *Young India* om Muhammads karaktär)

Jag har alltid hållit Muhammads religion högt på grund av dess fantastiska vitalitet. Den är den enda religion som förefaller äga denna assimilerande förmåga i förhållande till tillvarons i förändring stadda faser som gör den tillämplig på varje epok. Jag har studerat honom, den fantastiske mannen, och i mina ögon måste han, långt från att vara en Antikrist, kallas mänsklighetens Frälsare. Jag tror att en man som han, om han skulle leda en diktatur i den moderna världen, skulle lyckas lösa dess problem på ett sätt som skulle ge den den väl behövda freden och lyckan. Jag har om Muhammads tro förutspått att den kommer att vara accepterad i morgondagens Europa som den börjar bli accepterad i dagens. (G. B. Shaw, "The Genuine Islam", vol. 1, nr. 81936)

En professor i filosofi skrev om Guds Sändebud ﷺ:

Muhammads personlighet är det ytterst svårt att få veta hela sanningen om. Jag kan bara fånga en glimt av den. Med dramatiska på varandra följande pittoreska scener! Där finns Profeten Muhammad. Där finns krigaren Muhammad; affärsmannen Muhammad; statsmannen Muhammad, reformatorn Muhammad; de föräldralösas tillflykt Muhammad; slavarnas beskyddare Muhammad; talaren Muhammad; kvinnornas frigörare Muhammad; domaren Muhammad; helgonet Muhammad. I alla dessa magnifika roller, alla dessa avdelningar av mänsklig aktivitet, är han som en hjälte. (K. S. Ramakrishna Rao, *Muhammad, the Prophet of Islam*)

Dessa och andra liknande citat visar att de som är opartiskt orienterade betraktar Sändebudet ﷺ som den främste av människor, inte bara i fråga om prestationer utan också i fråga om karaktär.

Nedan följer ett urval hadither som beskriver Guds älskades karaktär, sätt och vanor. Förhoppningen är att man efter läsning av dem kommer att känna sig manad att försöka föra in en del av Profeten liv i sitt eget.

‘Abdullâh ibn Amr, må Gud vara nöjd med honom, berättar: ”Guds Sändebud ﷺ var varken oanständig eller plump. Han brukade säga att de bästa bland oss är dem som har den bästa karaktären.” (al-Bukhârî)

Anas, må Gud vara nöjd med honom, berättar: ”Profeten ﷺ var inte oanständig, och förbannade eller svor inte heller.” (al-Bukhârî)

‘Abdullâh ibn Judail, må Gud vara nöjd med honom, sa: ”Jag frågade Aisha, må Gud vara nöjd med henne, om Profetens uppträdande, och hon svarade: ’Han var varken oanständig eller plump och han skrek inte på marknaderna. Han mötte inte ont med ont utan förlät och lät det vara.’” (at-Tirmidhi)

Profetens dotterson Husain, må Gud vara nöjd med honom, frågade sin far Ali, må Gud vara nöjd med honom, om Sändebudets uppträdande. Ali, må Gud vara nöjd med honom, beskrev det:

Han var alltid munter, vänlig och mild. I hans uppträdande fanns ingen rigiditet eller dålig hyfs. Han var varken en felfinnare eller bullersam och han avlägsnade sig från varje form av gagnlöst engagemang. Profeten ﷺ uppmuntrade dem som åstadkom något och berövade aldrig någon något hopp. Han avhöll sig från att skrävla, från att samla pengar på hög och från att blanda sig i sådant som han inte hade med att göra. Han tillrättavisade inte någon med hårda ord, och inte heller utsatte han avsiktligt människor för vanära och skam. Då han talade behandlade han saker och ting på ett konstruktivt sätt med målsättningen att ge gott åt alla. Hans publik var då de lyssnade till honom blick stilla, som om fåglar satt på deras huvuden. Först då han hade slutat tala, talade hans Följeslagare; de tvistade inte utan väntade på att den som hade ordet skulle avsluta innan nästa började. Han skrattade åt roliga saker och blev entusiastisk av sådant som gjorde Följeslagarna entusiastiska. Han var tolerant mot de besökare till Medina som var hårda i tonen och i sitt ifrågasättande av Profeten ﷺ, och instruerade sina Följeslagare att hjälpa dem. Han sa: ”Då ni ser någon i nöd som söker hjälp, hjälp då denne.” Han accepterade inte lovprisning från någon, förutom som ett sätt att visa tacksamhet för hans godhet. Då någon talade i hans sällskap avbröt eller invände han inte, såvida inte personen i fråga talade opassande. I sådana fall hejdade han talaren genom att förbjuda honom [från att fortsätta på det sättet eller med det ämnet], och förklarade att han i annat fall skulle stå upp [och gå sin väg]. (at-Tirmidhi)

Abu Sa‘id Khudrî, må Gud vara nöjd med honom, berättar: ”I fråga om sedesamhet och blygsamhet överträffade Guds Sändebud ﷺ till och med jungfrun bakom en slöja; och om han ogillade något såg vi det i hans ansikte.” (al-Bukhârî)

Profetens dotterson Hasan, må Gud vara nöjd med honom, berättar att han bad sin morbror Hind ibn Abi Hâlah, som var mycket målande i sitt sätt att tala, att beskriva det sätt på vilket Sändebudet ﷺ talade. Han svarade:

Sändebudet ﷺ var en de ständiga sorgernas [till följd av att han var så aktivt medveten om realiteten i människors liv] och den fortgående eftertankens man. Han vilade aldrig [till följd av dessa fortgående bekymmer]. Han talade inte utan anledning. Han talade alltid tydligt från början till slut. Han talade koncist. Han gjorde paus [mellan meningar] medan han talade. Hans tal var varken omåttligt eller otillräckligt. Han var varken ohyfsad eller

anstötlig. Han uppskattade och respekterade alltid tjänster även om de var ytterst ringa, och han kritiserade dem inte. Han kritiserade inte mat, och berömde den inte heller överdrivet. Han blev aldrig arg över någonting materiellt. Om Guds lagar överträdades kunde dock ingenting stå emot hans vrede förrän han hade försvarat och återupprättat dem. Han blev inte arg över sådant som rörde honom personligen, och vedergällde inte heller detta. Om han pekade på något gjorde han det med hela handen. Då han var förvånad över något vände han sin hand. Då han talade förde han emellanåt ihop sina händer. Han trummade ibland på sin högra handflata med insidan av sin vänstra tumme. Då han blev förargad på någon vände han bort ansiktet. Då han var glad såg han ner. Hans skratt begränsade sig till ett leende genom vilket hans tänder lyste som hagelkorn. (at-Tirmidhi)

Han var ytterst vänlig och tilltalade aldrig någon med hårda ord, än mindre kränkte eller förbannade dem. Han behandlade också den mest ondskefulle icketroende och fiende hövligt och översåg med deras märkbart ohyfsade uppträdande. Ingen människa var rädd för att tala med Profeten ﷺ. Han lekte med barn och talade med både rika och fattiga. Alla var lika inför honom och ingen gavs företräde. Han var också en ödmjuk man som ogillade att folk daltade med honom. Han intog måltider med tjänaren och hjälpte till med att knåda deg.

MEDLIDANDE OCH GENEROSITET

Usâma ibn Zaid, må Gud vara nöjd med honom, berättar:

Profetens dotter skickade efter honom och bad honom komma, ty hennes barn var döende. Profeten ﷺ svarade dock genom att skicka sina hälsningar och säga att ”det som Gud ger är för Honom, och det som Han tar är för Honom, och allt har en bestämd tid [i denna värld]”, och att hon måste vara ståndaktig och hoppas på Guds belöning. Detta var för att förbereda henne för vad som än skulle hända. Hon skickade efter honom ännu en gång och betonade sitt behov av att han kom. Profeten ﷺ reste sig då och gick till henne, liksom också de närvarande, bland andra Sa’d ibn ‘Ubâdah, må Gud vara nöjd med honom; Mu‘âdh ibn Jabal, må Gud vara nöjd med honom; Ubayy ibn Ka‘b, må Gud vara nöjd med honom; Zaid ibn Thâbit, må Gud vara nöjd med honom; och några till. Barnet togs till Guds Sändebud ﷺ med andningssvårigheter som hördes i bröstet [återberättaren tror att Usâma, må Gud vara nöjd med honom, lade till ”som om ljudet kom från en tom vattensäck av läder”]. Profetens ögon fylldes vid det tillfället av tårar. Sa’d, må Gud vara nöjd med honom, sa: ”O, Sändebud från Gud! Vad är detta?” Han svarade: ”Det är barmhärtighet som Gud har ingjutit i hjärtana på Sina tjänare. Förvisso är Gud nåderik mot sina barmhärtiga tjänare.” (al-Bukhâri)

Anas ibn Mâlik, må Gud vara nöjd med honom, berättar:

Vi begav oss till smeden Abu Saif, må Gud vara nöjd med honom, Profetens son Ibrahims ammas make. Guds Sändebud ﷺ tog Ibrahim, kysste honom och sniffade kärleksfullt på honom [dvs. höll honom intill bröstet]. Vi trädde in i Abu Saifs hem då Ibrahim var inne på sina sista andetag och Sändebudets ögon fylldes av tårar. 'Abdur-Rahmân ibn 'Awf sa: "O, Sändebud från Gud, också du gråter?!" Han svarade: "O, ibn 'Awf, detta är nåd." Därefter grät han mer och sa: "Ögonen faller tårar, hjärtat sörjer, men vi säger ingenting annat än det som behagar vår Herre. Ibrahim! Sannerligen sörjer vi på grund av din bortgång." (al-Bukhâri)

Aisha, må Gud vara nöjd med henne, berättar att hon (vid ett tillfälle) frågade Guds Sändebud ﷺ: "Har du upplevt något svårare än slaget vid Uhud?" Han svarade: "Ditt folk hade sannerligen besvärat mig en hel del, men det värsta [som jag råkat ut för] var på dagen för 'Aqabah [dvs. Tâ'if] då jag talade med ibn 'Abd Yâ'il ibn 'Abd Kulâl och han inte svarade på min begäran. Översköld av en väldig oro gav jag mig av och fortsatte framåt, och jag kunde inte slappna av förrän jag nådde Qarn ath-Tha'âlib, där jag lyfte huvudet och fick syn på ett moln som kastade sin skugga över mig. Jag tittade upp och såg Gabriel i det. Han kallade på mig och sa: 'Gud har hört vad ditt folk har sagt och hur de svarade dig – och sänt bergens ängel så att du kan befälla honom att göra som du vill med dessa människor.' Bergens ängel hälsade mig och sa sedan: 'O, Muhammad, jag gör vadhelst du befäller mig att göra. Om du vill kan jag låta de båda bergen falla över dem.'" Profeten svarade: "Nej, men jag hoppas att Gud bland deras efterkommande uppreser någon som dyrkar Gud ensam, utan någon vid Hans sida." (al-Bukhâri)

Anas ibn Mâlik, må Gud vara nöjd med honom, berättar: "Jag var ute och gick tillsammans med Profeten ﷺ, som bar en jemenitisk mantel med hård kant, då en beduin hann ifatt honom och drog häftigt i tyget. Jag tittade på Profetens axel och såg att mantelns kant, till följd av den kraft med vilken den hade dragits, hade lämnat ett märke där. Beduinen sa: 'O, Muhammad! Ge mig lite av den Guds rikedom som du har tillgång till. Profeten ﷺ vände sig mot beduinen, log och befällde att han skulle ges något." (al-Bukhâri)

Ibn 'Abbâs, må Gud vara nöjd med honom, berättar: "Guds Sändebud ﷺ var den mest generöse person." (al-Bukhâri)

Profetens medlidande och generositet saknar motstycke. Han valde att leva en fattig mans liv, men var mer generös än kungar. Han lade ut på andra då han själv inte hade någonting, och drog ibland på sig skuld för att hjälpa de behövande. Han gick hungrig för att någon annan skulle kunna äta. Han spenderade alla medel som donerades och återvände inte hem förrän detta var gjort. Under månaden ramadan var han särskilt generös och hans utlägg på de behövande ökade i denna välsignade månad.

HAN STOD VID SITT ORD

Hudhaifah ibn al-Yamân, må Gud vara nöjd med honom, berättar: ”Ingenting hindrade mig från att delta i slaget vid Badr med undantag för det faktum att jag och Abu Husail togs till fånga av Quraishs icketroende. De frågade oss om vi avsåg att ansluta oss till den muslimska styrkan. Vi sa dem att vi inte hade någon föresats att slåss utan bara ämnade oss till Medina. De icketroende fick oss att vid Gud svära på att bege oss till Medina och inte slåss. Vi kom till Guds Profet ﷺ och informerade honom om den ed vi hade fått svära. Han sa till oss att vi inte kunde slåss utan måste uppfylla våra eder, och att vi skulle söka Guds hjälp mot dem.” (Muslim)

Se på Guds Sändebuds karaktär! Den muslimska styrkan var i behov av soldater. De var i underläge tre mot en, men då två dugliga män – som var villiga att slåss – kom till honom avböjde han deras erbjudan om hjälp eftersom de hade gett sitt ord till fienden, och trots att ederna hade svurits under tvång. Profeten ﷺ stod själv alltid vid sitt ord och beordrade andra att göra detsamma.

TAL

Aisha, må Gud vara nöjd med henne, berättar: ”Profeten ﷺ talade inte snabbt som du gör. Han talade tydligt, och med pauser. Den som satt i hans sällskap mindes vad han hade sagt [på grund av klarheten i det].” (at-Tirmidhi)

Anas, må Gud vara nöjd med honom, berättar: ”Guds Sändebud ﷺ upprepade [ibland] ett ord tre gånger, så att hans tal skulle förstås [ordentligt].” (al-Bukhârî)

Avsikten med att tala långsamt, tydligt och med pauser var att den som tilltalades skulle kunna höra det som sades och förstå det. Profeten ﷺ talade på detta sätt för lyssnarens skull.

SKRATT

‘Abdullâh ibn Mughîra, må Gud vara nöjd med honom, berättar att han hörde ‘Abdullâh ibn Hârith, må Gud vara nöjd med honom, säga: ”Jag såg aldrig Profeten ﷺ annat än leende.” (al-ahâdith al-mukhtârah)

Jâbir ibn Samurah, må Gud vara nöjd med honom, berättade: ”Profeten ﷺ skrattade aldrig [högt], utan log hellre.” (al-Hâkim)

‘Awn, må Gud vara nöjd med honom, berättar: ”Profeten ﷺ skrattade inte utan log istället; och han vände sig aldrig bort från den person som han talade med.” (Musannaf ibn Abi Shaybah)

Anas, må Gud vara nöjd med honom, berättar att en person bad Guds Sändebud ﷺ om att få ett färdmedel. ”Jag ska ge dig en kamels avkomma”, svarade Profeten ﷺ. Personen i fråga sa: ”Vad ska jag göra med en kamels avkomma, o Sändebud från Gud?” Guds Sändebud ﷺ svarade: ”Är inte varje kamel en annan kamels avkomma?” Profeten ﷺ brukade skämta med sina Följeslagare och sitta och prata med dem. Om en främling kom till moskén och såg Profeten ﷺ med Följeslagarna skulle den otvungenhet som präglade samlingen göra det svårt för personen i fråga att skilja Profeten ﷺ från hans Följeslagare. (at-Tirmidhi)

SÄTT ATT SITTA

Jâbir ibn Samurah, må Gud vara nöjd med honom, berättar: ”Jag såg Sändebudet ﷺ luta sig mot en kudde som låg till vänster om honom.” (at-Tirmidhi)

Qailah bint al-Makhramah, må Gud vara nöjd med henne, berättar att hon såg Guds Sändebud ﷺ i moskén i en position kallad *qurfasâ*.¹ Hon sa: ”Då jag såg Sändebudet ﷺ sitta så ödmjukt började jag darra av fruktan.” (Abu Dâwûd)

SÖMN

Abu Huraira, må Gud vara nöjd med honom, berättar att Sändebudet ﷺ sa: ”Då ni ska lägga er, borsta av sängen med insidan av ert höftskynke, ty ni vet inte vad som har kommit på den efter er.” (al-Bukhâri)

Barâ’ ibn ‘Âzib, må Gud vara nöjd med honom, berättar: ”Då Guds Sändebud ﷺ gick till sängs brukade han ligga på sin högra sida.” (al-Bukhâri)

Aisha, må Gud vara nöjd med henne, berättar: ”Varje kväll då Profeten ﷺ gick till sängs kupade han sina händer och blåste över dem efter att ha läst surorna al-Ikhlâs, al-Falaq och an-Nâs, gned sedan sina händer mot någon del av kroppen som han kom åt, och började med huvudet, ansiktet och framsidan av kroppen. Han gjorde detta tre gånger.” (al-Bukhâri)

¹ De lärde har olika förklaringar till ordet. Den vanligast förekommande innebörden är att sitta på marken med lären upprätt och båda armarna runt benen.

Hudhaifah, må Gud vara nöjd med honom, berättar: ”Då Sändebudet ﷺ gick till sängs på kvällen lade han sin hand under hakan.” (al-Bukhâri)

Barâ' ibn 'Âzib, må Gud vara nöjd med honom, berättar att Guds Sändebud ﷺ sa till honom: ”Då du ska gå till sängs, tvaga dig som inför bön och sov sedan på din högra sida.” (al-Bukhâri)

INTAG AV MAT OCH DRYCK

Ibn 'Umar, må Gud vara nöjd med honom, berättar att Guds Sändebud ﷺ sa: ”Då ni äter bör ni äta med höger hand, och då ni dricker bör ni dricka med höger hand, ty Satan äter och dricker med vänster hand.” (Muslim)

Ka'b ibn Mâlik, må Gud vara nöjd med honom, berättar: ”Sändebudet ﷺ brukade äta med tre fingrar, och han slickade av dem innan han torkade dem.” (Muslim)

Anas, må Gud vara nöjd med honom, berättar: ”Profeten ﷺ åt innan han dog aldrig vid ett bord, och han åt innan han dog aldrig bröd bakat av finmalet mjöl.” (al-Bukhâri)

Abu Huraira, må Gud vara nöjd med honom, berättar: ”Profeten ﷺ kritiserade aldrig mat; om han tyckte om den åt han den, om inte lämnade han den.” (al-Bukhâri)

En Följeslagare berättar: ”Jag såg Profeten ﷺ äta med tre fingrar; tummen, pekfingret och långfingret. Sedan såg jag honom slicka av de tre fingrarna innan han torkade dem; först långfingret, sedan pekfingret och sist tummen.” (at-Tabarâni)

Jâbir, må Gud vara nöjd med honom, berättar: ”Profeten ﷺ befälde att tallriken och fingrarna skulle slickas av, ty man vet aldrig var välsignelsen [*baraka*] finns.” (Abu Ya'la)

Anas, må Gud vara nöjd med honom, berättar att Profeten ﷺ drack vatten i tre klunkar och att han brukade säga: ”Det är mer tillfredsställande på det sättet.” Anas, må Gud vara nöjd med honom, sa sedan: ”Också jag tar tre klunkar då jag dricker.” (Muslim)

PROFETENS RELATIONER

Med sin familj

Abu Huraira, må Gud vara nöjd med honom, berättar: ”Då Gud uppenbarade versen: ’Och varna dem som står dig närmast...’ sa Guds Sändebud ﷺ: ’Quraish [eller något liknande], köp er själva fria [dvs. rädda er från Elden], ty jag kan inte rädda er från Guds straff. Banu ‘Abd Manâf [Profetens egen stam]! Jag kan inte rädda er från Guds straff. ‘Abbâs ibn ‘Abdul Muttalib! Jag kan inte rädda dig från Guds straff. Safiyya, fester till Guds Sändebud! Jag kan inte rädda dig från Guds straff. Fatima bint Muhammad! Be mig om vad som helst av det jag äger, men jag kan inte rädda dig från Guds straff.’ (al-Bukhâri)

Abu Huraira, må Gud vara nöjd med honom, berättar: ”Profeten ﷺ besökte vid ett tillfälle sin mors grav. Han grät och de Följeslagare som var med honom grät också.”² (Muslim)

Aisha, må Gud vara nöjd med henne, berättar: ”Närhelst Fatima, må Gud vara nöjd med henne, kom gående – och hennes sätt att gå var precis som Sändebudets – sa Profeten ﷺ: ’Välkommen, min dotter’, och satte henne sedan på sin vänstra eller högra sida.” (al-Bukhâri)

Aisha, må Gud vara nöjd med henne, berättar: ”Guds Profet ﷺ kysste mig då han gick för att förrätta bön.” (Dâra Qutni)

Abu Salama, må Gud vara nöjd med honom, och Abu Huraira, må Gud vara nöjd med honom, berättar båda att Sändebudet ﷺ sa: ”De mest fulländade troende är de som har den främsta karaktären, och de främsta bland er är de som behandlar sin hustru bäst.” (Ibn Hibbân)

Anas ibn Mâlik, må Gud vara nöjd med honom, berättar: ”Guds Sändebud ﷺ kom till Medina utan en tjänare. Anas styvfar Abu Talha, må Gud vara nöjd med honom, tog mig i handen och presenterade mig för Guds Profet ﷺ. Han sa: ’O Sändebud från Gud! Anas är en klok pojke som kommer att tjäna dig.’ Anas berättar: ”Jag tjänade Profeten ﷺ på resor och hemma. Han sa aldrig om någonting som jag gjorde: ’Varför gjorde du så?’, eller om någonting som jag inte gjorde: ’Varför gjorde du inte så?’” (al-Bukhâri)

Aisha, må Gud vara nöjd med henne, berättar: ”Guds Sändebud ﷺ slog aldrig någon, varken kvinnor eller tjänare [eller någon annan] utom då han kämpade på Guds väg. Han vedergällde aldrig någonting utom om Guds förbud överträdde, och han vedergällde då Gud, Den Upphöjde, Den Lysande.” (Muslim)

² Profetens mor dog då han endast var sex år gammal. Trots att han knappt kände henne förblev hans kärlek till henne mycket djup.

Anas ibn Mâlik, må Gud vara nöjd med honom, berättar: ”Profeten ﷺ brukade leka med sitt barnbarn Zainab bint Umm Salama, må Gud vara nöjd med henne, och kallade henne oupphörligen ’Zuwainib, Zuwainib!’”³ (al-ahâdith al-mukhtârah)

Aisha, må Gud vara nöjd med henne, berättar att Profeten ﷺ sa: ”Gabriel instruerade mig så ofta om hur grannar ska behandlas att jag trodde att han skulle göra dem till en människas arv.” (al-Bukhâri)

Abu Shuraih, må Gud vara nöjd med honom, berättar att Profeten ﷺ sa: ”Vid Gud! Han är inte en troende! Vid Gud! Han är inte en troende! Vid Gud! Han är inte en troende!” Det frågades: ”Vem, o Sändebud från Gud?” Han svarade: ”Den person vars granne inte känner sig trygg för hans illvilja.” (al-Bukhâri)

Anas ibn Mâlik, må Gud vara nöjd med honom, berättar: ”En gammal man kom för att träffa Profeten ﷺ, och församlingen var sen med att göra plats för honom [att komma fram till Profeten]. Profeten ﷺ sa då: ”Den är inte en av oss som inte visar barmhärtighet mot våra yngre och respekterar våra äldre.” (at-Tirmidhi)

‘Abdullâh ibn Bushr, må Gud vara nöjd med honom, berättar: ”Då Guds Sändebud ﷺ gick fram till någons ytterdörr ställde han sig aldrig mitt framför den utan till vänster eller höger om den. Han sa ’as-salâmu ’alaikum’ då ingenting fanns för dörren.” (al-ahâdith al-mukhtârah)

INFORMATION OM SÄNDEBUDET

Namn och genealogi:

Muhammad
ibn (son till) ‘Abdullâh
ibn ‘Abdul Muttalib
ibn Hâshim
ibn ‘Abd Manâf
ibn Qusayy
ibn Kilâb

³ Zuwainib är en kärleksfull kortform av Zainab.

ibn Murrah
ibn Ka‘b
ibn Lu‘ayy
ibn Ghalīb
ibn Fihri
ibn Mâlik
ibn an-Nadr
ibn Kinânah
ibn Khuzaimah
ibn Mudrikah
ibn Ilyâs
ibn Mudr
ibn Nizâr
ibn Ma‘d
ibn ‘Adnân

Moderns genealogi

Amina

bint (dotter till) Wahab

ibn ‘Abd Munâf

ibn Zuhrah

ibn Kilâb – här förenas Profetens föräldrars stamträd.

Födelsedatum: Måndagen den nionde (enligt vissa den tolfte) rabi al-awwal, känd som Elefantens år och motsvarande det gregorianska datumet den tjugonde/tjugoandra april 571 e.Kr.

Dödsdatum: Måndagen den tolfte rabi al-awwal år 11 A.H. i en ålder av sextiotre år och fyra dagar.

Namn på Profetens hustrur

Khadija, må Gud vara nöjd med henne, bint Khuwailid

Sawda, må Gud vara nöjd med henne, bint Zam‘ah

Aisha, må Gud vara nöjd med henne, bint Abu Bakr, må Gud vara nöjd med honom

Hafsa, må Gud vara nöjd med henne, bint Umar ibn al-Khattâb

Zainab, må Gud vara nöjd med henne, bint Khuzaimah

Umm Salama, Hind, må Gud vara nöjd med henne, bint Abi Umayyah

Zainab, må Gud vara nöjd med henne, bint Jahash

Juwairiya, må Gud vara nöjd med henne, bint al-Hârith

Umm Habiba, Ramla, må Gud vara nöjd med henne, bint Abi Sufyân

Safiyya, må Gud vara nöjd med henne, bint Huyayy ibn Akhtab

Maimuna, må Gud vara nöjd med henne, bint al-Hârith

Profetens slavinnor

Mariya Qibtiyyah, må Gud vara nöjd med henne, mor till Profetens son Ibrahim

Raihana, må Gud vara nöjd med henne, bint Sham‘ûn

Nafisa, må Gud vara nöjd med henne

Profetens barn

Döttrar:

Zainab, må Gud vara nöjd med henne

Ruqayya, må Gud vara nöjd med henne

Umm Kulthum, må Gud vara nöjd med henne

Fatima, må Gud vara nöjd med henne

Söner:

Qasim, må Gud vara nöjd med honom

Abdullah, må Gud vara nöjd med honom

Ibrahim, må Gud vara nöjd med honom

Alla Profetens barn föddes av Khadija, må Gud vara nöjd med henne, utom hans son Ibrahim, må Gud vara nöjd med honom, vars mor var Profetens slavinna Mariya, må Gud vara nöjd med henne.

Profetens olika namn

Ett antal namn på Profeten ﷺ har nämnts i Koranen och haditherna.

De som nämns i Koranen är:

Muhammad	(den prisade)
Ahmad	(den mest prisande)
ash-Shâhid	(vittnet)
al-Mubashshir	(förmedlaren av goda nyheter)
an-Nadhir	(förvarnaren)
al-Mubîn	(beviset)
ad-Dâ'îlallâh	(den som kallar till Gud)
as-Sirâjul-Munîr	(den klart lysande lampan)
al-Mudhakkir	(påminnaren)
ar-Rahmah	(nåden)
an-Ni'mah	(välsignelsen)
ash-Shahîd	(den bevittnade)
al-Amîn	(den pålitlige)
al-Muzzammil	(den insvepte)
al-Muddaththir	(den omslutne) ⁴

I haditherna har Profeten ﷺ hänvisat till sig själv med olika namn, av vilka en del listas nedan:

Guds Sändebud ﷺ nämner: ”Jag har fem namn; jag är Muhammad och jag är Ahmad. Jag är al-Mâhî [utraderaren], ty genom mig kommer Gud att uttradera icketro. Jag är al-Hâshir [samlaren], ty på Domedagen kommer människor att samlas vid mina fötter, och jag är al-‘Âqib [den siste av Profeterna].” (al-Bukhârî)

⁴ De båda sista tillnamnen refererar till då Sändebudet först mottog uppenbarelse, inte riktigt förstod vad som hände och bad sin hustru svepa in honom för att lugna honom.

I en annan återgivning har Sändebudet ﷺ också kallat sig al-Qâsim [fördelaren]. (al-Bukhâri)

Profeten ﷺ har också sagt: ”Jag är Muhammad, jag är Ahmad, jag är Nabi ar-Rahmah [Nådens Profet], jag är Nabi at-Tawbah [Botens Profet], jag är al-Muqaffi [efterföljare till andra profeter], jag är al-Hâshir [samlaren], samt den Profet som har utkämpat slag.” (at-Tirmidhi)

Andra namn på Profeten ﷺ har också nämnts i olika texter, men de som nämnts ovan är de som vi har funnit i återgivningar med kompletta tradentkedjor.

I Guds, Den Nåderikes, Den Barmhärtiges namn

PROFETEN MUHAMMADS SISTA PREDIKAN

Denna predikan hölls den nionde dhul-hijjah år 10 A.H. i Uranadalen vid berget ‘Arafât i Mecka. Efter att ha prisat och tackat Gud sa Profeten ﷺ.⁵

Människor, lyssna noga till mig, ty jag vet inte om jag efter detta år kommer att finnas bland er. Lyssna därför noggrant till det jag har att säga och för det vidare till dem som inte kunde närvara här idag.

Människor, liksom ni betraktar denna månad, denna dag och denna stad som helgade, ska ni också betrakta varje muslims liv och egendom som ett helgat ansvar. Återlämna det som anförtrotts er till de rättmätiga ägarna. Gör ingen illa på det att ingen ska göra er illa. Minns att ni förvisso ska möta er Herre, och att Han förvisso kommer att värdera era handlingar. Gud har förbjudit er att bedriva procenteri [ta ut ränta], och därför ska alla ränteskulder hädanefter efterskänkas. Ert kapital är ert. Ni kommer varken att tillfoga eller drabbas av någon orättvisa. Gud har befallt att ingen ränta ska finnas och att all ränta som beror på ‘Abbâs ibn ‘Abd al-Muttalib [Profetens farbror] ska efterskänkas.

Varje rätt som uppkommit till följd av mord i förislamisk tid är hädanefter upphävd, och den första sådan rätt jag upphäver är den som uppkommit till följd av mordet på Rabî‘a ibn al-Hârith.

Människor, de icketroende hänger sig åt att manipulera kalendern för att göra tillåtet det som Gud har förbjudit och förbjuda det som Gud har tillåtit. Med Gud är månaderna tolv till antalet. Fyra av dem är heliga, varav tre följer på varandra medan en uppträder ensam mellan jumada och shaban.

⁵ Texten är sammanställd utifrån flera olika källor.

För er religions säkerhets skull, var på er vakt mot Satan. Han har förlorat allt hopp om att kunna leda er vilse i stora saker, så ta er i akt för att följa honom i små.

Människor, det är sant att ni har vissa rättigheter i förhållande till era kvinnor, men de har också rättigheter gentemot er. Minns att ni endast har tagit dem till era hustrur som ett förtroende från Gud och med Hans tillåtelse. Om de fogar sig efter era rättigheter tillkommer dem rätten att med omsorg försörjas och kläs. Behandla era kvinnor väl och ha omtanke om dem, ty de är era partners och engagerade hjälpare. Och till er rätt hör att de inte inleder ett vänskapsförhållande med någon som ni inte godkänner, och att de inte begår äktenskapsbrott.

Människor, lyssna uppriktigt till mig, dyrka Gud, förrätta era fem dagliga böner, fasta under månaden ramadan och skänk er rikedom som zakat. Gör hadj om ni har möjlighet.

Hela mänskligheten kommer från Adam och Eva; en arab har inte företräde framför en ickearab och en ickearab har inte företräde framför en arab; inte heller har en vit företräde framför en svart och en svart har inte företräde framför en vit – annat än genom gudsfruktan och goda handlingar. Minns att varje muslim är en broder till varje annan muslim och att muslimerna utgör en gemenskap. Ingenting som tillhör en troende är tillåtet för en annan troende såvida det inte ges villigt och utan tvång. Gör därför inte er själva orättvisa. Minns att ni en dag ska möta er Herre och svara för era handlingar. Så ta er i akt: avvik inte från rättfärdighetens väg efter att jag är borta.

Människor, ingen profet och inget sändebud kommer efter mig, och ingen ny tro kommer att se dagens ljus. Jag lämnar två ting efter mig; Koranen och min Sunna, och om ni följer dessa går ni aldrig vilse.

Alla som lyssnar till mig ska vidareföra mina ord till andra och åter andra, och må de sista förstå mina ord bättre än dem som lyssnar direkt till mig. Gud, var mitt vittne till att jag har förmedlat Ditt budskap till Ditt folk.

För ytterligare information rekommenderas ett besök webbplatserna:

www.hikma.se

www.turban.se

www.islamguiden.com

www.islam.se

www.iman.nu

